

Salaa

Perniössäkin on sataa rojauttanut moneen otteeseen oikein kunnolla. Tulokset näkee kaduilla, joille on kertynyt veden mukana hiekkaa ja mutaa. Monet rinnenurmikot ovat vaurioituneet. Uudisrakentajat tuskailevat, kun pengerrykset ja kivetykset eivät pysy paikoillaan.

Minunkin murjussani vesi meinasi tehdä tepposet. Satoi niin, ettei läpi nähnyt. Vesi tulvi alaovelle tuoden mukanaan rinteeseen irtomaata. Tulva yritti sisään kynnyksen yli, ja vähän pääsi lurahtamaankin lähinnä varastona käytettyyn sivutilaan.

Jos rankkasateet tästä vielä yltyvät ja tihentyvät, voi tulla ikäviä yllätyksiä ylempänäkin asuville. Alaoven edusta täytyy siis korjata. Pitää kaivaa salaviemäri!

Viiden metrin salaojan pätkä täytyy kunnolla suunnitella. Pitää tuntea maalajit, kallistukset ja kaivot. Soitin siis entiselle kämppäkaverilleni, joka on tehnyt työuransa salaojituksen, kuivatuksen ja vesitalouden piirissä. Sovittiin viikonloppu. Tehtäväkseni jäi tarvikkeiden hankinta tarkkaan piirustukseen pohjautuen.

Perniön keskustassa on kunnan rautakauppa, jonka piha-alueet ovat pullollaan kaikenmoista rakennustavaraa. Salaojatarvikkeitaakin näyttää löytyvän joka lähtöön. Ja kaiken kukkuraksi liike on vielä auki lauantaina, ainoana päivänä, jolloin vähänkin kauempana työskentelevä ehtii ostoksille.

Minua on monasti ihmetyttänyt, miten sellaistaakin kevyttä tavaraa kuin salaojaputket voidaan säilyttää ulkosalla. Venäjällä tavara olisi kadonnut tyystin jo ensimmäisenä yönä. Ja jos poliisietä olisi tullut perästä kyselemään, olisi pokkana ihmetelty, että enhän minä tiennyt.

No, ei muuta kuin kauppaan. Kaivosuppilo ja käyrät ovat pieniä, ja valkoisen putkenpätkänkin saa tavutettua takakonttiin. Avulias varastomies löysi tavarat heti. Mutta sitten tuli tenkkapoo. Jotta liitokset sopisivat, putken pitääkin olla sitä mustaa ja jäykkää.

Miten kuusi metriä pitkän putken saa kotiin, kun ei ole kattotelinettä, kärryä eikä koukkua? Ja sitä tarvitaankin heti kohta!

Putki ei paina juuri mitään. Matkaan on puolisen kilometriä, mutta sopivasti metsän läpi polkuja pitkin kotini kulmaan tulee vain parisataa metriä. Voisiko putken kantaa olalla? Saisiko kaupasta sellaiset pumakat, että voisi vastaantulijoille todistaa rehelliset aiheet?

Lähden sortseissani lompsimaan putki olalla. Vastaantulijat eivät kaivakaan kännykkää taskustaan soittaakseen virkavallalle, vaan hymyilevät huvittuneesti. Suuntaan polkua pitkin metsään. Putki ei oikein taivu tiukoissa mutkissa. Kengät kastuvat ja terävät oksat raapivat polvia verille. Mutta viimein pääsen tontin kulmaan. Huh-huh! Nyt täytyy hiipiä vielä takaisin hakemaan auto.

Hyvin suunniteltu salaojaprojekti onnistuikin sitten putkeen. Tottumattomille tuli vaan hiki. Pari kivenmötikkää vielä vähän haittasi. Nyt ei tule vedet sisään, vaikka napajätiköt sulaisivat.

pajen